

כתב תביעה

ת"א 06-21-

בבית-משפט השלום
ב י ר ו ש ל י ם

התובעת: ד"ר יפעת שאשא ביטון (ת"ז 025283011)
מרחוב לשם 6, זכרון יעקב 3093576

באמצעות באי-כוחה,
עוה"ד אמיר טיטונוביץ (מ"ר 12721) ו/או אפרת עקל אזולאי (מ"ר 54014),
ממגדל משה אביב (קומה 42)
דרך ז'בוטינסקי 7, רמת-גן 5252007
(טל' 03-6114080 ; פקס' 03-6114081)

הנתבע: יאיר נתניהו (ת"ז 305702623)
מרחוב בלפור, ירושלים 9210200 (הכתובת הרשומה ברישומי משרד הפנים)
ולמען היעילות: מרחוב בלפור 1 (סמולנסקין 9)
בית אגיון (בית ראש הממשלה), ירושלים 9210200

סוג התביעה ונושאה: לשון הרע;

סכום התביעה: 500,000 שקלים חדשים;

סכום האגרה שיש לשלם: 12,500 ₪ (בהתאם לפרט 1 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות),
התשס"ז-2007);

לא קיים בישראל הליך נוסף, בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה;

הואיל והתובעת, ד"ר יפעת שאשא ביטון, הגישה כתב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן להגיש כתב
הגנה, בתוך 60 ימים מיום שהומצא לך כתב תביעה זה.

לתשומת-לבך: אם לא תגיש כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-
2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

1. **התובעת** הנה אשת משפחה, ומזה למעלה מ-6 שנים, היא חברה פעילה ובולטת בכנסת ישראל. כמו כן, התובעת הנה אשת חינוך, בעלת תואר דוקטור לחינוך; בעבר היא כיהנה בתפקיד סגנית הנשיא במכללת אוהלו להכשרת מורים, בקצין; היא כיהנה כחברת דירקטוריון במכללה הטכנולוגית תל-חי ובחברה למתנ"סים בקריית שמונה; ועוד ועוד.

התובעת הייתה האישה הראשונה, שכיהנה בתפקיד סגנית ראש עיריית קריית שמונה; היא כיהנה כשרת הבינוי והשיכון בממשלת ישראל; כיו"ר הוועדה לזכויות הילד של הכנסת; כיושבת-ראש ועדת הקורונה של כנסת ישראל; ועוד.

לכל אלה הגיעה התובעת בזכות אופייה, כישוריה, התמדתה, נחרצותה, יושרה, האכפתיות שלה וכו', וללא מעשה חסד מצד גורם כזה או אחר. בעשר אצבעותיה.

במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה נמנתה התובעת - ואף במועד הגשת כתב התביעה, היא נמנית - עם אלה, הסבורים שעל ראש ממשלת ישראל, מזה שנים רבות, לפנות את מקומו לאחר.
2. **הנתבע** הוא בחור בן כ-30 שנים, רווק, בנו של מי, שבמועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, כיהן בתפקיד ראש ממשלת ישראל.

הנתבע ידוע בלשונו חסרת הגבולות והטעם הטוב, בפרסמו דברים כאלה ואחרים, בעיקר נגד אלה, הסבורים שעל אביו לפנות את מקומו בזירה הציבורית.

בקשר לכך, עושה הנתבע שימוש נרחב וקלוקל בנגישותו הרבה אל אמצעי התקשורת השונים, והוא נוהג אף להשתלח, בשפה מזעזעת, על-גבי הרשתות החברתיות השונות.

את כל אלה עושה הנתבע בטענה, שלפיה הוא אינו משמש כנבחר ציבור ושהוא אינו "**חייב שום דבר לאף אחד**".
3. במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, שידר הנתבע, ביחד עם העיתונאית יערה זרד, מדי יום ו' בשבוע, תכנית שבועית (להלן "**התכנית**") ב"**רדיו גלי ישראל**" - תחנת רדיו אזורית, באזור יהודה ושומרון, המשדרת באזור המרכז ובאזור ירושלים ואשר אולפניה ממוקמים בגבעת זאב. לשידורי "רדיו גלי ישראל" ניתן להאזין מכל מקום ברחבי העולם, גם באמצעות המרשתת.
4. הסעד הנדרש מן הנתבע: פרסום תיקון או הכחשה; תשלום פיצויים.

אלה העובדות, הנחוצות לביסוס עילת התביעה ומתי נולדה

5. ביום ו', 18.12.2020, במהלך שידור התכנית (להלן "השידור"), אשר לו צופים ומאזינים רבים, השתלח הנתבע בתובעת בדברי שטנה, ארס והסתה מזעזעים, ופרסם אודותיה, כאילו:

"רק נגיד שהיא לא הייתה אמורה בכלל להיות חברת כנסת. היא הגיעה לליכוד בנדוניה עם כחלון. אבל מה? ההסכם עם כחלון היה תקף אחרי פיזור הכנסת, אחרי מועד א', של סבב בחירות 2019, וההסכם היה תקף לכנסת הבאה. ז'תומרת, היא הייתה מחויבת להיות לפי ההסכם בין 'כולנו' לליכוד רק בכנסת הקודמת, לא הכנסת הנוכחית. ואז כשגם הכנסת השניה התפזרה והיו בחירות מועד ג', הליכוד לא היה מחויב בכלל להכניס אותה לרשימה לפי ההסכם עם כחלון, והכניסו אותה ממש כמעשה צדקה, כמו צ'ריטי. הכניסו אותה כי 'היא מסכנה' ו'בוא נרחם עליה' וזה, הכניסו אותה בלי שום סיבה. היא לא הייתה איזה נכס אלקטורלי, שהכניס לליכוד יותר קולות. אני לא מאמין שגם היא והמשפחה שלה הצביעה ליכוד, אז בטח, כאילו, מעבר לזה היא לא הוסיפה שום קול לליכוד.

וגם אחר כך, את הוועדה של הקורונה, שהליכוד קיבל, גם שמו אותה במין צדקה, למרות שלא היה לה שום מעמד, ושום כוח פוליטי, לא בתוך הליכוד ולא מחוץ לליכוד, ואמרו 'נו, מסכנה, הייתה שרה אצל כחלון, לא יהיה נעים לרדת ממעמד של שרה, שלא עשתה כלום בבינוי והשיכון, בוא ניתן לה ככה, שהיא תרגיש טוב עם עצמה'. ואז לקחה את התפקיד הזה, ופשוט באופן הכי ציני, על הדם של אזרחי ישראל, אנשים מתו בגלל ההחלטות שלה, הפופוליסטיות שלה, יש היום אנשים שהם בקבר. שהם מתו בגלל השני, שהיה אמור להיות גל שני, והשאלה כמה היה יכול להיות X-וה X פחות Y. והיא גרמה לזה, שהגל השני היה יותר גדול ממה שהיה יכול להיות אם היא לא הייתה דואגת 'לפתוח לפתוח לפתוח לפתוח את הכול'.

אז ההישג היחיד שלה זה תרומה להעצמת הגל השני של הקורונה. זה ההישג היחיד שלה בכל החיים הציבוריים".

(הדברים המצוטטים לעיל יכוננו להלן "הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע")

החסן נייד ("דיסק און קיי"), ועליו סרטון של השידור ושל הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, ואשר פורסם ברחבי המרשתת והפלטפורמות הנוספות, מצורף לכתב התביעה, כחלק בלתי נפרד הימנו, ומסומן "א".

6. התובעת עותרת לסעדים, המוקנים לה מכוח הוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, היינו, פרסום תיקון והכחשה על-ידי הנתבע, ותשלום פיצויים בגין פרסום לשון הרע.

7. לבית-משפט השלום במחוז ירושלים הסמכות לדון בתביעה זו, הואיל וסכום התביעה עומד בגדר סמכותו העניינית, והואיל ומקום מגוריו של הנתבע הוא בעיר ירושלים.

פירוט כלל העובדות המשמשות יסוד לכתב התביעה וכל מידע נוסף, שתכליתו לסייע בהבהרת המחלוקת ובמיקוד הפלוגתות שבין בעלי הדין:

8. אף שחופש הביטוי הפוליטי זוכה, בצדק, למעמד נישא במשפט הישראלי, גם לו קיימים – וככל שאינם קיימים די, יש להציבם - גבולות של סבירות.
- ודומה שרבים - **ובהם הנתבע** - השקועים עד צווארם, באופן כזה או אחר, ב"ביצה הפוליטית הטובענית", סבורים שהכול מותר; שזה בסדר לייחס ברבים, ליריבה פוליטית - כדבר שבעובדה - מעשים מחרידים, השקולים לרצח, או לפחות להריגה; שזה ראוי לפרסם אודותיה דברי כזב זדוניים, פוגעניים ומזעזעים, בניסיון להשפילה עד עפר.
- יהא זה מן המידה אם אלה - **ובהם הנתבע** - יזכרו את זאת, שעל-פי הדין, על כתפיו של מי שמפרסם דברי לשון הרע כה חמורים וכה פוגעניים – עד כדי ייחוסן ליריבו של עבירות פליליות – מוטל הנטל **הכבד** להוכיח את אמיתות פרסומיו, וזאת במידה **רבה בהרבה** מזו של "מאזן ההסתברויות", הנהוג במשפט האזרחי.
- הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, כאשר הנפגע מדברי לשון הרע המזעזעים הנו נבחר ציבור, אשר שמו ותדמיתו הנה אחד מכלי העבודה העיקריים, המאפשרים לו לבצע את מלאכתו הציבורית.
9. נראה שאין כל צורך לפרש או לבאר את הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע. ובכל זאת יוזכר, שבין היתר הוא הציג בהם את התובעת כמי שב"החלטותיה הפופוליסטיות", אחראית למותם של אנשים רבים; כמי שאחראית להעצמת "הגל השני" של הקורונה; כמי שדם המתים מקורונה, במהלך "הגל השני", מרוח על-ידיה; למעשה, רוצחת.
- על-מנת להוסיף ולפגוע, הציג הנתבע את התובעת, במסגרת הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, כחדלת-אישים; כמי שרק רחמיהם של אנשים טובים ואכפתיים, הביאו אותה לתפקידיה הרמים והחשובים; כמי שנוהגת לרכוב על גבם של אחרים, על-מנת להגיע למחוז חפצה; כמי שלאורך כל חייה הציבוריים לא השיגה ולו הישג אחד לרפואה; ועוד ועוד.
10. הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע הנם כאלה, אשר פרסומם עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה, לבוז, וללעג מצדם, ולפגוע בו במקצועו, במשרתו, במשלח-ידו ובעסקו.
11. הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע הנם כאלה, אשר פרסומם היה עלול להשפיל את התובעת בעיני הבריות, לעשותה מטרה לשנאה, לבוז, וללעג מצדם, ולפגוע בה במקצועה, במשרתה הציבורית, במשלח-ידה ובעסקה.
12. ואכן, פרסום הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע הסב לתובעת נזקים, מסוגים שונים, רבים מהם כלל אינם ניתנים להערכה בכסף, ואלה הולכים וגדלים, הולכים ומצטברים, ככל שהזמן תולף וכל עוד הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע ניתנים לצפייה ולהאזנה על-גבי המרשתת – בין בפרסומים שנעשו על-ידי הנתבע ומטעמו, ובין בפרסומים של אחרים, שנסמכו על הנתבע, לרבות באתר האינטרנט של "רדיו גלי ישראל" ובשאר הפלטפורמות החברתיות.
13. ככל הנראה, בהיות הנתבע בנו של ראש ממשלת ישראל, סברו רבים בציבור – כך הם עדיין סבורים – שהדברים המזעזעים שפרסם הנתבע משקפים את המציאות לאשורה.

14. הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע פשטו, כאש בשדה קוצים, בכל רחבי המרשתת והרשתות החברתיות, תוך שגורמים כאלה ואחרים מוסיפים משלהם, בהסתמכם על "מידע", שמקורו בנתבע. סרטון ובו מוצג שידור התכנית, לרבות הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע (נספח א' לכתב התביעה) (להלן "הסרטון"), הופץ לכל עבר, והוא פורסם בפלטפורמות רבות, לרבות באתרים רבים על-גבי המרשתת, ולרבות באתרי אינטרנט נכבדים ומוערכים, להם צופים רבים עד מאוד.
15. והגיעו הדברים לכדי כך, שעל-סמך הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, המשיכו רבים ופרסמו כאלו התובעת "רוצחת", ואף תהו, ברבים, כיצד יש לנהוג בתובעת, אשר על-פי הנתבע, "דם המתים מרוח על-ידיה".
16. למותר לציין, כי כל הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע אינם משקפים את מצב הדברים לאשורו, וכי הנתבע עשה את הפרסום בחוסר תום-לב, בידיעה שהדברים המזעזעים שפרסם הנתבע אינם משקפים את המציאות, ומתוך כוונה ברורה ומוצהרת לפגוע בתובעת.
17. פרסומם של הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, לרבות התהודה הרבה שלהם ולרבות פרסומם והפצתו של הסרטון, לאחר מכן, באתרי אינטרנט משמעותיים, ברשתות החברתיות וכו', הביאו לתגובות שליליות, להן זכתה התובעת מגורמים כאלה ואחרים, עמם היא הייתה בקשר.
18. חמורה מאלה: אף שהתובעת ידעה, כל העת, שהדברים המזעזעים שפרסם הנתבע אינם משקפים את המציאות, ושהוא פרסם אותם בזדון, רק מתוך רצון להרע לה ולהזיק לה, הרי אי הנעימות ובושת הפנים, שנגרמו לה כתוצאה מפרסומם, הביאו לכך, שהתובעת התקשתה להביט בעיניהם של אנשים, לרבות מקורבים, חברים ובני משפחה.
19. למעלה מן הצורך, בלי לקבל עליה נטל כלשהו, שאינו מוטל עליה מכוח הדין, ורק למען שלמות התמונה, תטען התובעת כדלהלן:
- א. הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע אינם משקפים את האמת, וממילא לא היה עניין ציבורי בפרסומם;
- ב. הנתבע פרסם את הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע בחוסר תום-לב;
- ג. הפרסומים שעשה הנתבע, כמפורט לעיל, חרגו מתחום הסביר;
- ד. בעת פרסום הדברים, לא האמין הנתבע-עצמו באמיתותם;
- ה. טרם פרסומם של הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, לא נקט הנתבע אמצעים סבירים, על-מנת להיווכח אם אמת הם אם לא;
- ו. בפרסומם של הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע, התכוון הנתבע לפגוע בתובעת במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת ערך כלשהו;
20. ביום 27.4.2021 – לאחר סיומה של מערכת הבחירות לכנסת ה-24 - שוגר אל הנתבע, באמצעות דואר רשום, מכתב מאת בא-כוח התובעת (נושא תאריך 26 באפריל 2021), ובו נדרש הנתבע לתקן, ולו במעט, את העוול ואת הנזק, שהוא גרם לתובעת.

העתק מכתב בא-כוח התובעת, נושא תאריך 26.4.2021, מצורף לכתב התביעה, כחלק בלתי נפרד הימנו – נספח "ב".

הנתבע התעלם ממכתב זה.

21. חומרתם היתרה (לשון המעטה) של דברי לשון הרע, שפרסם הנתבע אודות התובעת; העובדה שהנתבע פרסם את הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע **לאחר תכנון**, ולא באופן ספונטני; היותה של התובעת נבחרת ציבור, אשר תדמיתה ושמה הטוב הנם כלי העבודה העיקריים שלה; מעמדו המיוחד של הנתבע, כבנו של ראש ממשלת ישראל; הניצול הקלוקל, שעשה הנתבע בפלטפורמה, שהועמדה לרשותו, בתכנית; העובדה שהדברים פורסמו על-ידי הנתבע בזמן צפיית והאזנת שיא; הלשון המשתלחת, המזלזלת, המסיתה והמשפילה, בה נקט הנתבע בפרסום; העובדה שהדברים פורסמו במהלך מערכת בחירות, בה השתתפו גם התובעת וגם אביו של הנתבע; עשיית השימוש במונחים מזעזעים כל כך; מספר האנשים, שהיו עלולים להיחשף, ואשר למעשה נחשפו לפרסום; מסע ההפצה וההסתה, שנערך בניצוחו של הנתבע, תוך פרסום הסרטון ברחבי המרחב הוירטואלי; העובדה שגם לחופש הביטוי הפוליטי יש להציב גבולות סבירים; ועוד, כל אלה מצדיקים את חיובו של הנתבע בתשלום לתובעת של פיצויים, **אף ללא הוכחת נזק**, בשיעור המקסימאלי (אשר בתביעה זו יש לראותו כ**סכום מינימאלי**), ואשר במועד הגשת כתב התביעה עומד על כ-150,000 שקלים חדשים. משפרסום הדברים המזעזעים שפרסם הנתבע הסב לתובעת נזקים, היא אינה מוגבלת לסכום האמור, היא מעמידה את סכום התביעה על 500,000 ₪, ושומרת על זכותה להוכיח את נזקה, ככל שהיא תבחר לעשות כן.

22. אין לפרש טענה כלשהי כוויתור, מצד התובעת, על דיני הראיות ו/או כהסכמה מצדה להיפוך נטל ההוכחה ו/או נטל הבאת הראיות.

23. **אשר על כל אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד:**

- א. לחייב את הנתבע **לפרסם** תיקון של דברי לשון הרע החמורים, שפורסמו על-ידו, אודות התובעת, וזאת באופן שנדרש במכתב ההתראה (נספח ב'), או בכל דרך אחרת, שתיראה הולמת בעיני בית המשפט, **ולחלופין**, על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו, וזאת על-חשבון הנתבע, במקום, במידה ובדרך, שייקבעו על-ידי בית המשפט הנכבד.
- ב. לחייב את הנתבע **לשלם** לתובעת פיצויים (בין אם לאחר הוכחת נזק, ובין אם ללא הוכחת נזק), בגין פרסום דברי לשון הרע, בסך **500,000 ₪**, בתוספת ריבית מרבית כדין, וזאת החל ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ג. לחייב את הנתבע **לשלם** לתובעת את הוצאות המשפט, לרבות אגרת המשפט וכו', וכן שכר-טרחת עורך-דין, בצירוף מע"מ, וזאת בתוספת ריבית מרבית כדין, וזאת החל ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

אמיר טיטלנוביץ, עו"ד
בא-כוח התובעת